

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ישעיה" – פרק לג

א הוי שוֹדֵד וְאַתָּה לֹא שָׂדוּד וּבּוֹגֵד וְלֹא־בִגְדוּ בּוֹ פַּה־תִּמְךָ
שוֹדֵד תּוֹשֵׁד כַּנְּלִתְךָ לְבִגֵּד יִבְגְּדוּ־בְךָ: ב יְהוָה חָנְנוּ לְךָ קוֹיֵנוּ
הִיָּה זְרָעַם לְבִקְרִים אַף־יִשׁוּעַתָּנוּ בְּעַת צָרָה: ג מִקּוֹל הַמּוֹן
נָדְדוּ עַמִּים מִרוֹמְמֶתְךָ נִפְצוּ גוֹיִם: ד וְאַסַּף שְׁלֵלְכֶם אֶסַּף
הַחֲסִיל כַּמִּשְׁק גְּבִים שִׁקֵּק בּוֹ: ה נִשְׁגָּב יְהוָה כִּי שָׁכַן מָרוֹם
מִלֵּא צִיּוֹן מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה: ו וְהָיָה אֲמוֹנַת עֲתִיךָ חֶסֶן יִשׁוּעַת
חֲכֵמַת וְדַעַת יִרְאֵת יְהוָה הִיא אוֹצְרוֹ: ז הֵן אֲרֵאֶלֶם צַעֲקוּ
חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מִר יִבְכּוּן: ח נִשְׁמוּ מִסְּלוֹת שַׁבַּת עִבֵר
אֲרַח הַפֶּר בְּרִית מָאֵס עָרִים לֹא חָשַׁב אָנוּשׁ: ט אֲבַל אִמְלָלָה
אֶרֶץ הַחֲפִיר לְבִנּוֹן קָמַל הִיָּה הַשָּׁרוֹן כַּעֲרָבָה וְנִעַר בַּשָּׁן
וְכַרְמֵל: י עֲתָה אָקוּם יֹאמֵר יְהוָה עֲתָה אֲרוּמָם עֲתָה אֲנַשָּׂא:
יא תִּתְּהוּ חֲשֵׁשׁ תִּלְדוּ קֶשׁ רוּחְכֶם אֵשׁ תֹּאכְלֶכֶם: יב וְהָיוּ עַמִּים

מְשֻׁרְפוֹת שִׂיד קוֹצִים כְּסוּחִים בְּאֵשׁ יִצְתּוּ: יג שְׁמְעוּ רְחוּקִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וּדְעוּ קְרוֹבִים גְּבֻרָתִי: יד פָּחְדוּ בְּצִיּוֹן חַטָּאִים
אֲחֻזָּה רַעְדָה חֲנַפִּים מִי ו יגוֹר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֵלָה מִי־יגוֹר לָנוּ
מוֹקְדֵי עוֹלָם: טו הֲלֵךְ צְדָקוֹת וְדַבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאִם בְּבַצַּע
מַעֲשֵׂי־שָׁקוֹת נִעַר כַּפָּיו מִתְמַךְ בַּשַּׁחַד אֵטֵם אָזְנוֹ מִשְׁמַעַ דְּמַיִם
וְעַצֵּם עֵינָיו מִרְאוֹת בָּרַע: טז הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֵּן מִצְדוֹת
סְלָעִים מִשְׁגָּבוֹ לַחֲמוֹ נָתַן מִיָּמָיו נְאֻמָּנִים: יז מֶלֶךְ בְּיַפְּיוֹ
תַּחֲזִינָה עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה אֶרֶץ מִרְחֻקִים: יח לִבְךָ יִהְיֶה אֵימָה
אֵימָה סִפֵּר אֵימָה שִׁקֵּל אֵימָה סִפֵּר אֶת־הַמַּגְדָּלִים: יט אֶת־עַם
נוֹעַז לֹא תִרְאֶה עִם עַמֶּיךָ שְׁפָה מִשְׁמוֹעַ נִלְעַג לְשׁוֹן אֵין
בִּינָה: כ חַזָּה צִיּוֹן קְרִית מוֹעֲדֵנוּ עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַם נוֹה
שֹׁאֵן אֶהֱל בַל־יִצְעַן בַל־יִסַּע יִתְדֹתָיו לִנְצַח וְכֹל־חֲבָלָיו
בַל־יִנְתְּקוּ: כא כִּי אִם־שָׁם אֲדִיר יְהוָה לָנוּ מְקוֹם־נְהָרִים
יְאֲרִים רַחֲבֵי יָדַיִם בַּל־תִּלְךָ בּוֹ אָנִי־שֵׁיט וְצִי אֲדִיר לֹא
יַעֲבֹרְנוּ: כב כִּי יְהוָה שִׁפְטֵנוּ יְהוָה מְחַקְקֵנוּ יְהוָה מִלְכֵנוּ הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ: כג נְטָשׁוּ חֲבָלֶיךָ בַל־יִחַזְקוּ כֵן־תִּרְנָם בַּל־פָּרְשׁוּ גִם
אֲזוֹ חֵלֶק עַד־שָׁלַל מִרְבֵּה פְסָחִים בָּזוּזוּ בָזוּ: כד וּבַל־יֵאמֶר שָׁכֵן
חֲלִיתִי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נִשְׂא עוֹן:

ספר "ישעיה" – פרק לד

א קָרְבוּ גוֹיִם לְשִׁמְעַי וְלֵאמִים הִקְשִׁיבוּ תִשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֵאָה
תֵּבֵל וְכָל־צִצְאֻתָּיהָ: ב כִּי קִצְף לִיהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וַחֲמָה
עַל־כָּל־צְבָאָם הַחֲרִימָם נִתְּנָם לַטֶּבַח: ג וַחֲלִיֵּיהֶם יִשְׁלְכוּ
וּפְגַרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאֲשָׁם וְנִמְסוּ הָרִים מִדָּמָם: ד וְנִמְקוּ כָּל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם וְנִגְלוּ כִסְפֵּר הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם יִבּוֹל כַּנְּבֵל עָלָה
מִגִּפְּן וּכְנֻבֶלֶת מִתְאַנְהָ: ה כִּי־רוּתָהּ בַּשָּׁמַיִם חֲרָבִי הִנֵּה
עַל־אָדוּם תִּרְדַּ וְעַל־עַם חֲרָמִי לְמִשְׁפָּט: ו חֲרָב לִיהוָה מְלֵאָה
דָּם הַדִּשְׁנָה מִחֶלֶב מַדָּם כָּרִים וְעֵתוּדִים מִחֶלֶב כְּלִיּוֹת אֵילִים
כִּי זָבַח לִיהוָה בְּבַצָּרָה וְטֶבַח גָּדוֹל בְּאָרֶץ אֲדוּם: ז וַיִּרְדּוּ
רֵאמִים עַמָּם וּפְרִים עִם־אֲבִירִים וְרוּתָהּ אֶרֶץ מַדָּם וְעֵפְרָם
מִחֶלֶב יִדְשֹׁן: ח כִּי יוֹם נָקָם לִיהוָה שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן:
ט וְנִהְפְּכוּ נַחֲלֵיהָ לְזֹפֶת וְעֵפְרָה לְגַפְרִית וְהִיתָה אֶרֶץ לְזֹפֶת
בְּעֵרָה: י לַיְלָה וַיּוֹמֶם לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׁנָה מִדֹּר
לְדֹר תִּחַרְבַּ לְנִצַּח נִצָּחִים אֵין עֵבֶר בָּהּ: יא וַיִּרְשׁוּהָ קָאֵת
וְקַפּוּד וַיִּנְשׂוּף וְעָרַב יִשְׁכְּנוּ־בָהּ וְנָטָה עָלֶיהָ קוֹ־תְהוֹ
וְאֲבִי־בְהוֹ: יב חָרִיָּה וְאֵין־שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ וְכָל־שָׂרֵיָה יִהְיוּ

אָפֶס: יג וְעָלְתָה אֲרֻמְנִיתָ סִירִים קָמוּשׁ וְחוֹת בְּמִבְצָרֶיהָ
וְהִיתָה נוֹה תַנִּים חֲצִיר לְבָנוֹת יַעֲנָה: יד וּפָגְשׁוּ צִיִּים
אֶת־אֵיִם וְשָׁעִיר עַל־רַעְהוּ יִקְרָא אֶךְ־שָׁם הִרְגִיעָה לִילִית
וּמִצָּאָה לָהּ מִנוֹחַ: טו שָׁמָּה קָנְנָה קַפּוּז וְתַמְלִיט וּבִקְעָה וּדְגָרָה
בְּצִלָּה אֶךְ־שָׁם נִקְבְּצוּ דִיּוֹת אִשָּׁה רַעוּתָהּ: טז דְרָשׁוּ
מֵעַל־סֵפֶר יְהוָה וּקְרָאוּ אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִעְדָּרָה אִשָּׁה רַעוּתָהּ
לֹא פָקְדוּ כִי־פִי הוּא צוּה וְרוּחוֹ הוּא קִבְּצָן: יז וְהוּא־הַפִּיל
לָהֶן גּוֹרֵל וַיְדוּ חֲלֻקָתָהּ לָהֶם בְּקוֹ עַד־עוֹלָם יִירָשׁוּהָ לְדוֹר
וְדוֹר יִשְׁכְּנוּ־בָהּ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 997]
